

Vì chính quyền Việt Nam ký giao kèo để Trung quốc khai thác bauxit tại Tây nguyên trong hai tỉnh Đak Nông và Lâm Đồng để công bố cuối năm 2008 đang trở thành một mối lo cho toàn thể nhân dân Việt Nam trong cũng như ngoài nước.

Lo ngại số họa họa môi trường là một. Và lo ngại chính là an ninh quốc gia. Vào giữa tháng 10, 2009 số quan tâm lên cao đi nữa.

Báo Tuổi Trẻ online ngày Thứ Năm 16/4/09 qua một phóng sự của hai nhà báo Cẩm Văn Kinh và Đăng Nam phản ánh những luận quần chúng báo động rằng ‘Lao Động phải thông nước ngoài đã vào Việt Nam’.

Bài báo viết rằng tại nhiều nơi: như nhà máy bauxit ở Bô Lóc thuộc tỉnh Lâm Đồng, nhà máy nhiệt điện (chạy bằng dầu) ở Quảng Ninh, nhà máy nhiệt điện (chạy bằng than) ở Hải Phòng, nhà máy nhiệt điện Nông Sơn (Quảng Nam) các công trình tại Cà Mau, số thuế phải thông (công nhân không có tay nghề gì để cắt tỉa) người Trung hoa lên đến từ 700 đến 2000 người. Theo số của báo Tuổi Trẻ thuế phải thông Trung quốc tại Việt Nam hiện nay lên đến hơn 10.000 người, và đang gia tăng.

Trí thức Việt Nam từ trước đến nay thường do đó bày tỏ ý kiến trước các vấn đề quốc gia (số động trở thù?) nên này “vì số lo ngại khôn cùng trước những cách làm việc của thu tri và hoàn toàn về nhiều mặt cho mặt đó án có tầm chiến lược số còn của đất nước như dự án bauxite” cũng đã cùng nhau lên tiếng kiến nghị chính phủ phải xét lại một cách thu tri và dự án bauxit Tây Nguyên trước khi quá trễ.

Kiến nghị của 135 nhà trí thức gồm khoa học gia, giáo sư đại học, nhà văn, nhà nghiên cứu, trong đó có 72 nhân vật trong nước và 63 ở ngoài nước đã đề nghị mang tay đến văn phòng các ông Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết, Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Phú Trọng và Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng yêu cầu xem xét lại dự án khai thác mỏ bauxit tại Tây Nguyên.

Kiến nghị vạch rõ rằng các kiến nghị trước đây của Đại tá Võ Nguyên Giáp, của Tiến sĩ Nguyễn Thanh Sơn, của Giáo sư Phạm Duy Hiên, và của các nhà nghiên cứu khác trong nước như nhà văn Nguyễn Ngọc, học giả Nguyễn Trung, nhà báo Lê Phú Khải, nhà văn

Phạm Đình Trọng, và ngoài nước như Tiến sĩ Nguyễn Đức Hiệp chuyên gia về ô nhiễm môi sinh ở Úc, kỹ sư từ Viện Đông Đình Cung chuyên gia về môi trường Pháp... đã nói lên “những bất cập về chính trị, quyền phòng, môi trường, kinh tế, kỹ thuật” của chương trình này.

Kiến nghị của 135 nhà trí thức nêu ra ba điểm bất cập:

- Chương trình lập dự án thúc đẩy công khai hóa vào cuối năm 2008 sang đầu năm 2009, song thực ra nó đã thúc đẩy “kỳ thị” với người Trung Quốc từ nhiều năm về trước mà không hề xin ý kiến nhân dân thông qua Quốc Hội do dân bầu ra; toàn bộ báo cáo tiến hành thi công bao gồm dự án trình ra trước nhân dân và đội di dân của nhân dân tộc Quốc Hội;

- Người Trung quốc đóng cửa các mỏ khai thác bauxit của họ để chuyển sang khai thác ở Việt Nam, để nhúng tay vào ô nhiễm môi trường cho các thuộc địa Việt Nam hôm nay và nhiều đời mai sau – những hành động y hệt như họ đã và đang làm ở châu Phi với sự giúp sức của những chủ đầu tư tham nhũng tại châu Âu này, và đang bắt đầu luồn theo dõi chặt chẽ và hất sức công kích;

- Kỹ thuật, công nghệ và nhân công khai thác để nhập khẩu chủ yếu từ Trung Quốc, mặt công nghệ quốc nội chỉ duy trì ở mức kinh tế đang giàu lên nhưng bên trong vẫn chứa đựng không ít thực trạng bất hợp pháp, trong đó liên quan đến vấn đề khai thác bauxit là sự “nội tiếm” của Trung Quốc trên toàn thế giới hiện nay là một quốc gia gây ô nhiễm môi trường vào bậc nhất, chứa đựng những “vấn nạn” khác

Và yêu cầu:

1) Đưa vấn đề dự án bauxit Tây Nguyên ra trước Quốc Hội và mời chuyên gia liên quan phải đến Quốc Hội quy tụ để;

2) Dự án bauxit Tây Nguyên phải chính thức dừng ngay lập tức, có giám sát chặt chẽ cho tới khi Quốc Hội xem xét toàn bộ báo cáo tiến hành thi công và đưa ra những phê chuẩn thích hợp. Kính mong Quốc Hội thu thập đủ các tình hình của đội đa số dân chúng không muốn dự án này tiếp tục vì tất cả những hậu quả nặng nề của nó;

3) Nhiệm vụ nghiên cứu và tiến hành thí nghiệm và vận chuyển bauxit Tây Nguyên cần được đẩy lùi nhưng rất tham gia và theo dõi.

Trước đây chúng ta và kiến nghị của 135 nhà trí thức, thái độ thận trọng cần có của chính quyền là yêu cầu Trung quốc tạm ngưng công khai thác bauxit tại Tây nguyên, đồng thời chuyển chính sách dài dãi về công nhân phải thông qua Trung quốc vào nước và làm việc tại các công trường do người Trung quốc lãnh đạo. Có tin nói rằng đa số công nhân phải thông này vào Việt Nam như du khách du lịch (nghĩa là không cần chi trả khách sạn ăn uống).

Sau cùng cần có luật lệ quy định rõ ràng cho nhiệm vụ chuyên viên nước ngoài vào làm việc tại Việt Nam, và có nguyên tắc báo động công việc cho nhân công Việt Nam tại các công trình kỹ thuật nước ngoài.

Đây là nhiệm vụ đòi hỏi nghiêm túc vì chế độ quyền quốc gia và cũng là mối vận động liên quan đến an ninh quốc gia, nhất là tại vùng đất chiến lược Tây nguyên.

Trước đây tướng Võ Nguyên Giáp đã lên tiếng về nhiều vận động liên quan đến kinh tế và chính tham nhũng, nhưng lần này sẽ lên tiếng của ông cần được hiểu là sự lo ngại của một chiến lược gia có tầm vóc quốc tế và một quốc phòng. Hơn ai hết tướng Võ Nguyên Giáp hiểu giá trị chiến lược của Tây Nguyên. Các nhà chiến lược quân sự am tường về Đông Dông đã dự đoán ý rằng ai kiểm soát Tây Nguyên, người đó kiểm soát được các đường băng Trung Việt và từ đó kiểm soát được Việt Nam. Và chính đó thôi thôi các nhà lãnh đạo tại Hà Nội cần có sự quan tâm thích đáng.

Cùng lúc báo chí và trí thức trong và ngoài nước ý lo âu thì đẩy lùi chúng ta cũng bắt đầu quan tâm đến những động thái của Trung quốc. Sau chuyến thăm viếng Việt Nam của Thượng nghị sĩ John McCain hôm 6 tháng 4, trong số báo ngày 16/4/2009 tờ tuần báo Time (một trong những tuần báo có nhiều ảnh hưởng chính trị tại Hoa Kỳ) đăng một bài phóng sự về cái tit khá giật gân: “In Vietnam, New Fears of a Chinese 'Invasion'” (Tại Việt Nam có sự lo ngại một cuộc xâm lăng của Trung quốc) của ký giả Martha Ann Overland.

Kinh nghiệm khai thác bauxit ở phía nam trên thế giới cho thấy sự khai thác bauxit bằng cách thô sơ nhất là đào xới (mặt đất không thu hút khai thác tập trung công ty Chinalco đến làm cao nguyên Việt Nam) sẽ dẫn đến việc đào xới đất đai và các phó sản do sự chuyển biến thành bùn. Qua thời gian với những trận mưa lũ dài ngày tại cao nguyên chôn đất trong bùn đất sẽ thấm vào làm ô nhiễm các nguồn nước chung quanh và dẫn đến mất đất. Hai con sông Đồng Nai xuất phát từ Lâm Đồng chảy vào đồng bằng nam Việt Nam và sông Xrêpóc xuất phát từ Đak Nông chảy qua Campuchia trước khi nhập vào sông Cửu Long cuối cùng sẽ mang ô nhiễm đến cho hàng chục triệu dân sống chung quanh sông Đồng Nai và sông Cửu Long. Không biết đồng Cửu Long sẽ Việt Nam khi ký giao kèo cho phép Chinalco khai thác bauxit có biết rằng chính vì những hậu quả đến môi sinh, Trung quốc đã đóng cửa các công trường khai thác bauxit bằng cách thu hút thô sơ này trên đất nước của họ để thay vào bằng cách thu hút khai thác mỏ thì ít gây ô nhiễm hơn, nhưng Trung quốc không muốn mang sang dùng tại Việt Nam?

Mới đây (tháng Ba/2009) Úc châu đã chuyển nhượng khai thác quặng kim (quặng OZ) 1.8 triệu kim của công ty Minmetals của Trung quốc vì lý do môi trường và an ninh.

Trường quan tâm của nhân dân và trí thức trong ngoài nước, và báo chí quốc tế đồng Cửu Long sẽ Việt Nam với chính thay đổi thái độ. Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng tuyên bố tại cuộc họp báo đầu năm ngày 4/2/2009 tại Hà Nội rằng khai thác bauxit tại Tây nguyên là “chuyển nhượng lớn của Đồng và Nhà nước.”

Ông Dũng cho triệu tập một hội nghị nghiên cứu “nên hay không nên” tiến hành dự án bauxit Tây nguyên do một Phó Thủ tướng chủ trì với mục đích để cho vài tiếng nói bất đồng lên tiếng, nhưng đồng thời để cho “gà nhà” (các viên lãnh đạo cấp tỉnh) lên tiếng tán đồng dự án.

Cho đến giờ này chính quyền Việt Nam hình như chưa triển khai một sách lược nào để thoát ra khỏi móng vuốt của sự cạnh tranh kinh tế của Trung quốc.

Có tin tại Hà Nội cho biết ngay cả các giới chức an ninh thuộc Bộ Công An đầu tháng Ba/2009 cũng đã chuyển đến Bộ chính trị các quan tâm của Bộ này về sự mất an ninh của quốc gia do sự hiện diện đông đảo của thợ thuyền người Trung hoa ở Tây nguyên. Theo các nguồn tin quốc tế, Trung quốc đã thuê một vùng đất rộng tại tỉnh Munbunkin trong 99 năm của Lào và đang làm chủ những dự án kinh tế trong tỉnh Attapu cũng thuộc Lào. Phải hiểu các nguồn tin này cho thấy Trung quốc có ý định kiểm soát vùng cao nguyên Đông Đông.

Tôi đồng ý với giáo sư Carl Thayer rằng Trung quốc sẽ không xâm lăng Việt Nam bằng vũ lực, vì quốc tế sẽ không ngói yên đời Trung quốc hành động như vậy. Nhưng Trung quốc đang thúc hiên mặt cuộc xâm thúc còn nguy hiểm hơn mặt cuộc xâm lăng.

Kịch bản có thể là: Trung quốc không cho Việt Nam bằng kinh tế. Trung quốc mua chuộc cộng sản lãnh đạo Việt Nam. Và khi Trung quốc đã gài ổ cớ ngớ i vào các chức vụ chủ chốt trong quân đội, công an, Trung quốc đang, khi nhân số này sẽ thúc hiên mặt cuộc cộng sản quyên cung đình tại Hà Nội, thanh toán cộng sản tại tất cả những ai chống Trung quốc trong lực lượng vũ trang, trong đảng, trong bộ máy hành chính. Sau đó Việt Nam sẽ hoàn toàn nằm dưới sự lãnh đạo của Trung quốc qua mặt chính quyền bù nhìn thân Trung quốc tại Hà Nội. Việt Nam sẽ là mặt Tây ngang thối hai. Và quốc tế chỉ có thể đứng nhìn chứ không thể can thiệp được.

Nếu chính quyền Hà Nội không nghe lời can gián sáng suốt của nhân dân, của trí thức Việt Nam, của tướng Võ Nguyên Giáp, của dõ luồn quố c tế cõ đõ cho ngớ i Trung quốc tiến hành giao kèo khai thác bauxit ở Tây Nguyên thì đây điếm bắt đầu của màn chót trong chương trình xâm thúc Việt Nam của Trung quốc ./.

Trần Bình Nam

April 19, 2009

binhnam@sbcglobal.net

www.tranbinhnam.com